

198.

Av herr Nilsson i Göteborg, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till statens sjuksköterskeskola.

Under punkt 154 i statsverkspropositionens femte huvudtitel föreslås i samband med äskandet av anslag till avlöningar vid statens sjuksköterskeskola, att ekonomipersonalen vid skolan skall erhålla avlöning i enlighet med de särskilda avlöningsbestämmelser, vilka gälla för vård- och ekonomipersonal vid bl. a. blind- och dövstumskolorna (SFS nr 637/1942).

I sin till Kungl. Maj:t ingivna framställning har styrelsen för statens sjuksköterskeskola hemställt, att avlöningsförmånerna för den vid skolan anställda ekonomipersonalen, som utgöres av 2 sömmerskor, 3 städerskor samt 2 köks- och serveringsbiträden, måtte bestämmas enligt de grunder, vilka gälla för ekonomipersonalen vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet.

Skillnaden mellan de båda ovan omförmälda avlöningsbestämmelserna utgöres huvudsakligen av att enligt de för blind- och dövstumskolorna gällande bestämmelserna skall avdrag verkställas för åtnjutna naturaförmåner med belopp, som i reglementet äro angivna. Vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet, liksom för övrigt även vid statens sinnessjukhus och Stockholms stads sjukvårdsinrättningar, verkställas i stället avdrag för åtnjutna naturaförmåner med belopp, som svara mot sjukhusens självkostnadspris. Dessutom förete de båda avlöningsbestämmelserna den skillnaden, att till biträdespersonalen vid blind- och dövstumskolorna endast utgå två ålderstillägg efter respektive 3 och 6 års anställning, medan däremot motsvarande personal vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet erhåller fyra ålderstillägg efter respektive 3, 6, 9 och 12 års tjänst.

Vad först angår frågan om avdrag för åtnjutna naturaförmåner, så förefaller det mindre lämpligt att för de sju befattningshavarna vid statens sjuksköterskeskola fastställa andra bestämmelser än dem, vilka gälla vid karolinska sjukhuset. Icke blott därför, att skolan är belägen i nära anslutning till nämnda sjukhus, utan härtill kommer även att den kost skolans befattningshavare erhålla tillagas vid karolinska sjukhuset. Vid ett bifall till vad i propositionen föreslås skulle sålunda följden bliva, att för precis samma kostförmån skulle personalen vid skolan få erlägga ett annat pris och för övrigt något lägre pris än motsvarande personal vid sjukhuset. Samtidigt skulle de emellertid även få erlägga viss ersättning för skyddsbeklädnad och tvätt, som sjukhusets personal icke erlägger, i följd varav den behållna nettolönen blir i huvudsak densamma. Även om det sålunda ur ekonomisk synpunkt icke är av någon betydelse vare sig för de enskilda befattningshavarna eller för statsverket, om det ena eller andra lönesystemet tillämpas,

kan det emellertid icke vara annat än olämpligt, att det vid två statsinstitutioner, vilka stå i så nära anknytning till varandra som statens sjuksköterskeskola och karolinska sjukhuset, för samma personal tillämpas olika avlöningsprinciper. Härtill kommer även att olikheten i bestämmelserna om antalet ålderstillägg säkerligen kommer att medföra, att personalen vid statens sjuksköterskeskola om några år kommer att söka transport till sjukhuset för att på så sätt komma upp i en högre löneställning. Ett sådant förhållande torde icke vara i överensstämmelse med statsverkets intressen. Då alla skäl sålunda tala för att ekonomipersonalen vid statens sjuksköterskeskola och karolinska sjukhuset erhålla lön enligt likartade avlöningsbestämmelser, får jag hemställa,

att riksdagen måtte i samband med beviljandet av anslag till statens sjuksköterskeskola uttala, att ekonomipersonalen vid skolan bör beredas avlöning enligt de bestämmelser, som gälla för enahanda personal vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet.

Stockholm den 19 januari 1944.

Olof Nilsson,
Göteborg.
